

“פורת יוסף” - מרכז רוחני
ע"ש יוסף בן סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

עלון מס' 66
יג אדר תש"ע

תצוה

**”אֵל כָּל
זֹכְמֵי לֵב”**
(שמות, כ"ח, ג)

למי הם חכמי לב?

אלו שלבן ריק
להבלי העולם
הזה ולמולאים
בדברי חכמה.

~ לדרש הגדול ~

זמני השבת:
בניסת השבת: 17:15
יציאת השבת: 18:14

שיהו דברי תורה "מחודדין בפוך"...

”וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבֵאוֹ אֶל-הַקֹּדֶשׁ” (שמות, כ"ח, ל"ה)

מעיל מכפר על לשון הרע. אמר הקב"ה: יבוא דבר שבקול ויכפר על מעשה הקול (ערכין טז)

כל אדם הלומד תורה
ולחזקה לחלוש בלידה
נכרת סאת כוחו של
עלמק ויש לו חלק
בלצוות לחיית עלמק
ר' אלחנן וסלמן הי"ד

מעשה היה במלך פרס, שחלה. אמרו לו הרופאים: אין לך רפואה עד שיביאו לך חלב לביאה, ונעשה לך רפואה. ענה הלשון ואמר להם: אין כמוני, לפי שאם לא אמרתי את הדבר - מי היה עושה אותו? השיבו לה כל האיברים: איך לא יראת להדמות אלינו, הלוא את סגורה ונתונה במקום חושך ואפלה, ואין בך עצם כאשר לשאר איברים. אמרה להם הלשון: הלוא תראו שאני מלך ושולט עליכם. שמר האיש את הדברים האלה.

הלך אצל המלך, אמר לו: "אדוני המלך, הא לך חלב כלבה". קצף המלך ואמר לתלותו. כשהיה הולך להתלות, התחילו האיברים לבכות. אמרה להם הלשון: הלוא אמרתי לכם שאין בכם ממש. ואמרה הלשון: אם אני מצלת אתכם, תודו לי שאני מלך עליכם. מיד אמר הלשון: השיבני אל המלך, אולי אנצל. השליך עז אחת ואכלתה. יום שני נתקרב מעט, והשליך לה אחרת. וכן היה עושה בכל יום ויום עד שהיה משחק עמה, ולקח מחלבה והלך לו.

אמר לו: "למה צוית לתלותי? זו תורה וזו שכרה?!" אמר לו: "שהבאת לי חלב כלבה". אמר לו: "ומה איכפת לך אם יהיה לך רפואה? ועוד, לביאה - כלבה קורין לה". לקחו ממנו וניסו אותו, ונמצא חלב לביאה. אמרו לה האיברים: עכשיו אנו מודים לך שאתה אמרת האמת. וזהו: "מות וחיים ביד לשון" (שחר טוב לט, ב-ג).

**”אֶת-הָאוּרִים
וְאֶת-הַתְּמִיּוֹם”**
(שמות, כ"ח, ל')

**למה נקרא
שמן כך?**

**אורים -
שמאירים (מפרשים)
את דבריהם.
ותומים -
שמשלימין
(תם=שלם) את
דבריהם.**

כשהיה בחצי הדרך ראה בחלום שהיו כל איבריו מריבים זה עם זה. הרגלים אומרות: אין בכל האיברים דומים לנו, לפי שאם לא הלכנו לא היה יכול להביא מן הלבאה חלב; והידיים אומרות: אין כמוני, לפי שאם לא היינו אנו שחלבנו לא היה יכול לעשות שום דבר; העיניים אמרו: אנו למעלה מן הכל. שאם לא היינו מראים לו את הדרך לא היה נעשה דבר. ענה הלב ואמר: אין כמוני, אם לא נתתי עצה - מה הועלתם כולכם!

דרכי הנהגתו של הקב"ה

נעלמים מבני אדם...

שואלים אנשים רבים - אמר רבי ישראל מאיר הכהן בעל ה"חפץ חיים", **מדוע רואים רשעים החיים בעושר ובכל טוב, ולעומתם צדיקים גדולים החיים בצער רב, בעוני ובדחקות?**

אלא - תירץ הרב על ידי משל - **למה הדבר דומה?** לאורח, שבא בשבת לבית הכנסת. רואה הוא את הגבאי המחלק עליות לתורה. ראשון - קורא לכהן היושב בספסל האחרון, אחריו - ללווי היושב בספסל אחר, אחריו - לישראל היושב בספסל שלישי, וכך לשבעה קוראים, כל אחד מקצה אחר של בית הכנסת.

"מדוע..." - שאל האורח את הגבאי - "...אין אתה קורא לאנשים מספסל אחד?"

"כבודו..." - השיב הגבאי - "...מתארח כאן שבת אחת, ומשום כך אינו רואה את הסדר המלא, אולם אם היה נמצא בבית הכנסת שלנו בקביעות, היה רואה כי יש סדר לעליות, וכל אחד ואחד עולה לתורה בתורו..."

כך הוא גם בעולם הזה - סיים ה"חפץ חיים" - אדם בא להתארח כאן שנות חיים מועטות, ומשום כך אין הוא יכול לתפוס בשכלו את החשבון והסדר שבו מנהל הקדוש ברוך הוא את עולמו, אולם עליו לדעת שיש דין ויש דיין המנהיג את העולם!

~ מתוך "משל למה הדבר דומה" ~

אמן יהא שמיה רבא...

חסידי אחד שאל את המגיד ממזריץ' אם לעקור את דירתו מן הכפר אל העיר. טעמו היה, שרצונו להתפלל בציבור ולענות "אמן יהא שמיה רבא."

החזיר לו המגיד: אם תאבו ושמעתם לי, יהיה עוב לכם ממע כבעיר. וכך תעשו: כשיבוא אורח, ראשית כל ברכוהו לשלום ואח"כ תשאלוהו שמה רעב הוא ותאכילוהו לחם ותבשיל, ואח"כ תציעו לפניו מיטה לישון ובצאתו לדרכו תתנו לו נדבה הגונה ותלווהו מעט והיפרדו ממנו בברכת שלום ובדברים טובים. מעשים אלו יהיו שקולים בעיני הבורא יתברך כאילו אתם עונים "אמן יהא שמיה רבא" בתפילה בציבור.

~ מתוך "סיפורי צדיקים" ~

דיני סעודת פורים

פינת ההלכה

הרב דב ניסים עליע"א, כתוב במגילת אסתר (ט' כ'): ראש כולל "פורת יוסף" וכתוב מרדכי אל כל היהודים אשר בכל מדינות

המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים, לקיים עליהם להיות עושים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה, ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים. וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם.

"ימי משתה ושמחה" - מכאן אנו למדים שחובה לערוך סעודה ומשתה בפורים. וצריך לעשות הסעודה ביום דווקא שכתוב "ימי משתה ושמחה. וסעודת פורים שעשאה בליל פורים לא יצא ידי חובתו. ומכל מקום גם בליל פורים ירבה בסעודתו.

אף הנשים חייבות בסעודת פורים ככל מצוות הפורים, שהרי אף הן היו באותו הנס (מגילה ד.) שאף על הנשים גזר המן להשמיד להרוג ולאבד מנער ועד זקן טף ונשים.

וכיצד חובת סעודה זו? שיאכל בשר ויתקן סעודה נאה כפי אשר תמצא ידו. ויש להזר אחר בשר בהמה, שאין שמחה אלא בבשר בהמה, ואם קשה לו בבשר בהמה, יאכל בשר עוף. ורצוי לאכול פת בסעודה זו, כדי לצאת ידי חובת כל הדעות.

טוב לעשות סעודת הפורים יחד עם חבריו ובני ביתו בשחרית. ויאסוף את כל בני ביתו לאכול עמו סעודת פורים בשמחה, שאדם יחידי לא יוכל לשמוח כראוי.

משל לאדם שהיה נצרך לבגד, ולתפירת בגד צריך מחט, ולכן התחיל להתלמד בעשיית מחט, וכל ימיו התעסק בלימוד עשיית מחט! עד שמת ללא בגד...

כן אנו עוסקים בטפלים שבטפלים ובין כך אנו גותרים ערומים בלא תורה מצוות ומעשים טובים, והיצר הרע מוליכנו שולל כאותו הגנב הגתפס ומשתמט מידי תופסיו וכאשר קוראים בקול תיפסו את הגנב הוא מתערב בין המון הצועקים ומרים את קולו וצועק גם תפסו את הגנב.

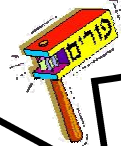
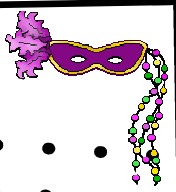

כך היצר הרע משחק בנו ונותן עצותיו איך להלחם נגדו בכל התחבולות שבעולם ובלבד שלא ילמדו תורה אשר היא גחלים על ראשו, ומרוב הטרדות באמצעים שוכחים לגמרי את עיקר המטרה שלשמה באנו לעולם..

~ הקדמה לספר "חיי אדם" ~

"מי שהוא שמח תמיד, על ידי זה הוא מצליח" ר' נחמן מברסלב

זכות הלימוד בעלון לרפואת שרה בת מסעודה

פורים

י"ד אדר
תש"ע

”מחודדין בפוך”...

”לא-הַגִּידָה אֶסְתֵּר, אֶת-עַמּוּתָהּ וְאֶת-מוֹלְדֶיהָ” (ב'י)

נס המגילה- ציטת לחכמים!

הגיע האיש לביתו ואסף את כל ילדיו אל השולחן ואמר שעתה מחלק לכולם מהתפוז היחידי אשר באמתחתו, וכל ילד יקבל פלח ויברך עליו בכוונה, וכן עשו.

מסופר על אברך בירושלים שהיה דחוק מאד בפרנסה ופנה אל משרדים ממשלתיים שיעזרו לו אך ללא הועיל...

פנה האיש אל האדמו"ר בעל "שפתי אמת" מגור ושפך אליו את מר לבו, שפרנסתו דחוקה מאד, ותלויים עליו ילדיו ואין לו מה להאכיל אותם, שהרבי יתן לו ישועה.

והנה לאחר ימים ספורים מקבל מכתב מאחד המשרדים שמעניקים לו תוספת עזרה כל חודש, וזאת באשר שלחו שליח לביתו לבדוק את דוחקו, והשליח עמד באותו זמן מאחורי הדלת ושמע שאומר לבניו שיחלק להם מתפוז אחד לכולם לכל ילד פלח, אמר בלבו די לי בדיקה זו להוכיח כי עני מרוד הוא, ואין לי צורך להכנס לביתו....

נתן לו הרבי ז"ל תפוז, ואמר לו שיקח אותו לביתו ויחלק אותו לכל ילדיו ויברכו עליו, ובעזרת ה' תבוא הישועה.

הלך האיש ואמנת חכמים תקועה בלבו, על אף שהיה לו מקום להרהר בלבו איך ע"י חלוקת התפוז לכל ילדיו תבוא הישועה בענין הפרנסה אך עשה ככל אשר הורה לו הרבי.

”וַיְהִי־עַתָּה תֵּר-אֶסְתֵּר... לֹא בִקְשָׁה דָבָר...”

וַתְּהִי אֶסְתֵּר נְשֵׂאת זֶזַן, בְּעֵינֵי כָּל-רְאִיָּה” (במדבר, ב' ט')

מסופר על הגאון ר' יחזקאל אברמסקי ז"ל, שפעם השתתף בערב פורים בסעודת אירוסין של אחד מתלמידיו. בשומעו כי שם הכלה "אסתר" בקש שתבוא לפניו ואחרי שהאציל את ברכתו, אמר לה: "כתוב במגילה ובהגיע תור אסתר... לא בקשה דבר... ותהי אסתר נושאת חן בעיני כל רואיה... מלמד שבזכות ש"לא בקשה דבר" נשאה חן בעיני כולם! אחד תלוי בשני. והוא כלל גדול - זהו המפתח לאושר מושלם!"

”אִישׁ יְהוּדִי, הָיָה...” (במדבר, ב' ה')

תרגום: "איש חסיד היה מודה ומתפלל לפני ה' על עמו...".
הרי לנו במה נתייחד מרדכי היהודי - מודה ומתפלל.

~ מתוך "אוצרות התורה" ~

”וְהָיְתָה בְּיָמֵינוּ וְלִילָהּ”
(יהושע, א' ח')

נשאל אביו של ר' לוי לברדצ'בי:
בלמה זכית לכן כה יקר? השיב: כשאשר טאחינן כל בית ישראל עסקו בימי הפורים ב"חייב אדם לבסולנו בפורים" למאטנו לוי תלמיד שעה פנטאי ללילאוד תורה כדי שללא תפסק ח"ו סוף לרגע תורה לישראל.

”פורים בגילמאי 336 בלמן ויגולו ברעדה” לללדני שיש לשלוח ולגיל והעיקר שללא תהיה קלות ראש ~ לפני השלוחה ~

”כי השמחה היא הרפואה לכל מחלות הנפש כמו שנאמר ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה”

היצר - גרוע מהמון

בפרוס עלינו ימי הפורים עלינו להזהר, שלא יעלה חלילה בידו של היצר הרע לעשות את מה שהמון הרשע לא הצליח לעשות...

כידוע, חמור מי שמחטיא את האדם- יותר מההורגו, ועל-כן, אם בימי הפורים אנו מאבדים ממדרגתינו הרוחנית - הרי שהיצר הצליח לנצח אותנו, ועלה בידו להשמיד לעלות ולאבד מה שלא עלה בידו של המון האגגי!

לכן, עלינו להשמר שלא לתת ליצר פתח דרכו יוכל להכנס אל לבנו! לא צריך להשתכר, לא צריך לנסוע בכל הארץ להביא משלוחי מנות, ולא צריך לצאת מהמסגרת למשך שבוע שלפני פורים, שבוע שלאחריו, פורים דפרזים ופורים דמוקפים...

אל נא נתן ליצר להוציא את זממו אל הפעול!!

~ הרב ניסים יגן ז"ל ~

“כל-איש ואישה אשר יבוא-אל-המלך אל-היוצר הפנימיית אשר לא-יקרא אותה דתו להמית” (ד', י"א)

מי שנוטל לעצמו קנייני חכמה, גבורה או עשירות ב'כח' כנגד רצונו של ה', מלכו של עולם - אחת דתו להמית.

~ על דרך הדרוש ~

מתנות לאביונים

מה ההבדל בין עשיר לעני ?

עשיר בגימט' 580, ואלו עני בגימט' 130.

אם נחשב את ההפרש ביניהם נגיע ל-450 ונמיר לאותיות נקבל את המילה "תן".

תן- הוא התמצית בין העני לעשיר - אדם שנותן הוא עשיר ואילו מי שמקבל הוא עני. משום כך, יתכן שבני אדם בעלי חשבון בנק מנופח הנם עניים משום שהם מקבלים. ולהפך - יתכן שאדם בעל מצוקה כלכלית יקרא עשיר, משום שהוא שייך לנותנים, והוא נותן את כל מה שביכולתו לתת.

"לחם לפי הטף"

“ויאמר מובוכן (מבוכן)” (א', ט"ז)

כל גדלותו של המן לא היתה אלא רק 70 יום מאז שגדלו המלך עד שנתלה עברו 70 יום (החדי"א מתוך ימנות הלוי) וזה רמוז בשמו "ממוכן" - מום "כן" = 70 בגימט', וכן בפס' "כי כן ציוה המלך" (כן=70) לא עמדה לא גדולתו אלא 70 יום. שערי בינה למהר"ר אליעזר מגרמיזא ז"ל

דיני שמחת פורים

פינת ההלכה

נכתב במגילת אסתר (ט' כ') הרב דב ניסים עליע"א, "להיות עושים את יום ראש כולל "פורת יוסף" ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה ימי משתה ושמחה". יתירה מכך מובא בתלמוד (תענית כ"ט) שכבר משנכנס אדר מרבים בשמחה.

ואולם כבר כתב רבינו הרמב"ם (י"ט' א' כ') כשאדם אוכל ושותה ושמח לא ימשך בין ובשחוק ובקלות ראש ויאמר שכל מי שיוסיף בזה ירבה במצות שמחה, שהשכרות והשחוק הרבה וקלות הראש אינה שמחה אלא הוללות וסכלות, ולא נצטוונו על ההוללות והסכלות אלא על השמחה שיש בה עבודת יוצר הכל.

מכאן אנו למדים שאע"פ שיש מצווה לשתות יין בפורים, מ"מ אין אנו מצווים לשתות כל כך ולהשתכר, שהרי השכרות איסור גמור הוא ואיך לך עבירה גדולה מזו, שגורמת לגילוי ערות ולשפיכות דמים, ושאר עבירות זולתן, אלא רק שישתה מעט יותר מהרגלו.

וכן אין לו לאדם להזיק לחברו בממונו או בגופו מתוך שמחת הפורים, ולא יפגע ויזלזל בכבוד חברו, וכל שכן בכבוד הוריו ומוריו.

וכן אותם שנהגו ל'התחפש' בפורים, אין להם להתחפש אישה לאיש ואיש לאישה, וכן יש למנוע מהילדים להתחפש לדמויות שליליות, אלא לדמויות חיוביות שיהוו להם מודל לחיקוי.

והיה רצון שנזכה לשמוח שמחה אמיתית, שמחה של מצוה!

“ויבבאה, לפני המלך, אִמֶר עִם-הַסֵּפֶר, יָשׁוּב מִיּוֹשֵׁבֵיהֶוּ הָרָעָה” (ט', כ"ה)

מובא בשם הגאון מוילנא: סגולה להנצל ממחשבות רעות בעת התפילה- שיתפלל מתוך הסדור. ורמז לדבר: "אמר עם ספר" אזי - יישוב מחשבתו הרעה".

מספרים על אדם שעלה לתורה וב"מי עבירך" שעשו לו רצה להפגין את עשרו והכריז בקול שהוא תורם לצדקה 10 פעמים ח"י. אמר לו הרב: "במקום לתרום 10 פעמים ח"י מוטב שתתן פעם אחת מ"ת..."

